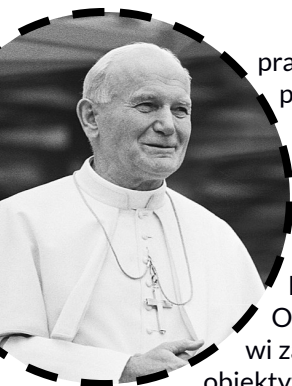

I. GODNOŚĆ KOBIETY

Z NAUCZANIA ŚW. JANA PAWŁA II:

W obrębie niniejszego rozważania o godności i powołaniu kobiety ta prawda o człowieku stanowi nieodzowny punkt wyjścia. Księga Rodzaju pozwala już dostrzec jakoby w pierwszym zarysie ten oblubieńczy charakter relacji pomiędzy osobami, na gruncie którego rozwinie się z kolei prawda o macierzyństwie, a także o dziewictwie jako o dwóch szczególnych wymiarach powołania kobiety w świetle Bożego Objawienia. Te dwa wymiary znajdują najwyższy swój wyraz w nadejściu „pełni czasu” (por. Ga 4,4), w „niewieście” z Nazaretu: Matce-Dziewicy.

Objawiona prawda o stworzeniu człowieka mężczyzną i kobietą stanowi zasadniczy argument przeciwko wszelkim takim sytuacjom, które jako obiektywnie krzywdzące, czyli niesprawiedliwe, zawierają i wyrażają to dziedzictwo grzechu, jakie noszą w sobie wszyscy ludzie. Księgi Pisma Świętego potwierdzają na różnych miejscach istnienie takich sytuacji jako faktów i równocześnie głoszą potrzebę nawracania się, czyli oczyszczania od zła i wyzwania od grzechu: od tego, co krzywdzi drugiego, co „pomniejsza” człowieka, nie tylko krzywdzonego, lecz także tego, który zadaje krzywdę.

Za naszych czasów sprawa „praw kobiety” nabrała nowego znaczenia w szerokim kontekście praw osoby ludzkiej. Naświetlając ten stale deklarowany i na różne sposoby przypominany program, orędzie biblijne i ewangeliczne strzeże prawdy o „jedności dwojga”, czyli o tej godności i o tym powołaniu, jakie wynikają ze swoistej odmienności i „ortayginalności” osobowej mężczyzny i kobiety. Dlatego też słuszny sprzeciw kobiecie wobec tego, co wyrażają biblijne słowa „on będzie panował nad tobą” (Rdz 3,16), nie może prowadzić pod żadnym warunkiem do „maskulinizacji” kobiet. W imię wyzwolenia się od „panowania” mężczyzny, kobieta nie może dążyć do tego, by – wbrew swojej kobiecej „oryginalności” – przyswajać sobie męskie atrybuty. Zachodzi uzasadniona obawa że na tej drodze kobieta nie „spełni siebie”, może natomiast zatracić i wypaczyć to, co stanowi o jej istotnym bogactwie. A jest to bogactwo ogromne. Okrzyk pierwszego mężczyzny w biblijnym opisie na widok stworzonej kobiety jest okrzykiem podziwu i zachwytu, który przechodzi w całe dzieje człowieka na ziemi.

Osobowe zasoby kobiecości na pewno nie są mniejsze od zasobów męskości – są tylko inne. Kobieta więc – podobnie zresztą jak mężczyzna – musi pojmować swe osobowe „spełnienie”, swą godność i powołanie w oparciu o te zasoby, według tego bogactwa kobiecości, jakie otrzymała w dniu stworzenia i które dziedziczy jako sobie właściwy wyraz „obrazu i podobieństwa Bożego”.

W całym nauczaniu Jezusa, podobnie jak w Jego postępowaniu, nie spotyka się niczego, co by było przejawem upośledzenia kobiety, właściwego dla Jego czasów.

Wręcz przeciwnie, Jego słowa i Jego czyny wyrażają zawsze należyty dla kobiety szacunek i cześć. Kobieta pochylona zostaje nazwana „córka Abrahama” (por. Łk 13,16), podczas gdy w całej Biblii tytuł „syn Abrahama” jest odnoszony tylko do mężczyzn. Cały ten sposób mówienia o kobietach i do kobiet oraz odnoszenia się do nich stanowi wyraźną „nowość” na tle panującego wówczas obyczaju.

Wszystkie te epizody składają się na całość bardzo przejrzystą. Chrystus jest Tym, który wie, „co w człowieku się kryje” (J 2,25), w mężczyźnie i kobiecie. Zna godność człowieka, jego cenę w oczach Boga. On sam, Chrystus, jest ostatecznym potwierdzeniem tej ceny. Wszystko, co mówi i co czyni, znajduje swoje definitywne wypełnienie w paschalnej tajemnicy Odkupienia. Odniesienie Jezusa do owych kobiet, które spotyka na drodze swego mesjańskiego posługiwania, jest odzwierciedleniem odwiecznego zamysłu Boga, który stwarzając każdą z nich, wybiera ją i miłuje w Chrystusie (por. Ef 1,1-5). (List Mulieris Dignitatem nr 7 i 13)

MYŚLI DO REFLEKSJI:

Św. Jan Paweł II w wielu miejscach mówił i pisał o szczególnej godności kobiety, wskazując, że Kościół, wbrew obiegowym opiniom, jest tym, który jako pierwszy stoi na straży jej godności i czci.

Pomyśl:

- (dla pań) W czym widzisz swoją wartość?
Na czym ją opierasz?
- (dla panów) Co według ciebie stanowi o wyjątkowej godności kobiety?
- Gdzie św. Jan Paweł II szuka fundamentów godności i szczególnej wartości kobiety?

Miejsce na notatki:

Cytat, myśl, zadanie do wykonania:

